

Javul-e a menza?

Néhány hete — ebédnél és vacsoránál — fehérköpenyes ember tűnik fel a menzán. Megáll az asztaloknál és kérdőget. Az ételek minőségét firtatja, elegendő-e az adagok, milyennek a hideg vacsorák?

A menzán étkezők rezignált többségének még ez sem tűnik fel. Egyesek, ugyan suttognak. „Népi ellenőrzés, KÓJAL stb.” Lehet, hogy javulni fog a menza?

Lehet, sőt reméljük. Szeptember 10-étől ugyanis új vezetője van az egyetemi és főiskolai menzának: Kasza Pál. Huszonkét éve dolgozik az Alföldi Vendéglátó Vállalatnál, és egyszer 1957-ben már menzaigazgató volt. Most, saját kérésére került vissza, és ahogy e rövid idő alatt is tapasztalható, szívvél és lélekkel végzi munkáját. Irodája mindig nyitva áll a diákság előtt, bármilyen problémával meg lehet keresni. Ma még kevesen kopogtatnak az iroda ajtaján. Bizony, alaposan elszoktunk az effajta közvetlen kapcsolattól. Ilyen rövid idő alatt nem várható lényeges javulás, mégis változott-e valami?

Nőtt a választék

Magam is elutaztam a menza vezetőjével, és a vállalat területi igazgatójával Papp Jenővel Békéscsabára, a Hűtőipari Vállalathoz. Utazásunk célja, a jobb áruellátás biztosítása volt. Eddig ugyan's hetente csupán kétszer jött mirelit áru és a választék sem volt túlságosan széles. A személyneg megbeszélés eredménye: a

szakszóval élve, hetenként háromszori „terítés” már megvalósult. És a kedvenc ételek egyike, a reszelt máj is gyakrabban szerepel majd az étlapon.

Beleszólhatnak a hallgatók az étlap összeállításába?

November 10-én tartotta az évi első ülését a menzabizottság. Itt is megfogalmazódott: a hallgatók is résztvehetnek az ételek kiválasztásában, az étlap összeállításában. Sajnos, a menzabizottság 12 diáktagja közül mindössze három vette a fáradságot, hogy eljőjön az ülésre, bár mindenki időben megkapta a meghívóját! Teljesen érthetetlen ez. A menzabizottság évente mindössze kétszer-háromszor jön össze, ez még a hallgatóknak sem jelentene sok elfoglaltságot. Jó lenne, ha a KISZ-bizottságok jobban odafigyelnének erre a kérdésre. Hogyan akarunk bármibe is beleszólni, ha képviselőink még a megbeszélésre sem mennek el?

Nagy különbség van az egyes menzák között. A kettes (kétféle) menza annyival jobb — mondta — Dr. Dani Sándor, a menzabizottság elnöke, hogy az általunk is elítélt „feketepiacon” ötven forinttal többet adnak a két ebédjegyekért. Valóban rögtönzött ellenőrzést végeztünk Kasza Pállal és tapasztaltuk a kettes menzán megfelelőek (nagyok) az adagok, udvarias és gyors a kiszolgálás. Igaz, néha hosszú sorok állnak ebédre várva, de ez nem az dolgozó hibája. Nem kellene megvalósítani a pesti lépcsőzetes munkakezdet mintájára a lépcsőzetes ebédelést?

A legtöbb panasz a hármas (pirosjegyű) menzára érte. A panaszok jogosak. Ezt is tapasztaltuk, itt az adagok néha csak fele akkora, mint a kettesen. Az étel hideg, poharat csak külön kérésre adnak.

Zsírosak a tálcák

Ez is örök probléma. Még a kiéhezett embernek is elmegy az étvágya, ha a keze odaragad a zsíros tálcákhoz, vagy az evőeszközökhöz.

Kasza Pál igazgató ebben is fokozottabb ellenőrzést ígért. A menzabizottság diák tagjainak is megvan az ellenőrzési joguk. Miért nem élnek vele jobban?

Azt hiszem, mint minden menzabizottsági ülésen, most is felmerült a száraz kenyér kérdése. Sajnos, — mint ezt saját szememmel a hármas menzán is ta-

— Csak tudnám, mitől ilyen koszos mindig az asztal...?

pasztaltam — már délben felvágják az esti kenyeret, így persze könnyebben szárad. Végre ezen is kellene változtatni.

A diákmenzákon naponta 3500 hallgató ebédel és 2200 vacsorázik. Nem közömbös, hogy ennyi ember milyen minőségű kosztot kap. A tavalyi évi nagy eredmény — a felemelt norma — következtében egy ebédre 7,98 forint, egy vacsorára 5,50 forint jut. Ha ezt összehasonlítjuk más diákmenzákkal, az összeg lényegesen több. Igazolják ezt azok az elsőévesek, akik más városokból jöttek Szegedre, és akiknek így van összehasonlítási alapjuk. A golyák majdnem kivétel nélkül átcsúsznak az általunk sokat szidott étkezést, jobb mint máshol — mondják.

Talán a még meglévő hibákat is ki lehetne javítani. Kasza Pál ígéretet tett erre. Ahogy én megismertem, be is fogja tartani.

Jól felszerelt szálloda?

Több legyen!

Három napig — november 9—11 között — tanácskoztak Pécsen a felsőoktatási intézmények kollégiumainak igazgatói, nevelőtanárai, D. B. titkárai az V. Országos Kollégiumi Konferencián, amelyet a Pécsi Orvostudományi Egyetemen rendeztek meg. A megnyitó, plenáris ülés referátumai és korreferátumai után, valamint az Országos Felsőoktatási Kollégiumi Bizottság által küldött anyagok alapján (az egyik leghasznosabb anyag. A kollégiumi tanárok helye, feladatai a kollégium nevelési-oktatási rendszerében című Kovácsné Györi Idának, a Teleki Blanka kollégium igazgatójának munkája) a konferencia résztvevői intézménytípusonként szekciósüléseken tanácskoztak tovább.

1.

Az Orvosegyetemi Szekció elnöke Pigniczki György, a SZOTE kollégiumainak igazgatója volt. A szekciósülés vitáját értékelve azt állapította meg, hogy a kollégiumi ügy immár igazán kezd az egyetemek közügyévé válni. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy a tanácskozáson részt vett két rektorhelyettes és három egyetemi főtitkár, akik a kollégiumi gondokról tájékozottan, hozzáértően szölkáltak a felmerült kérdésekhez. A szekciósülést egyébként aktív eszmecserének tartja. A felszólalók saját tapasztalataikat is elmondták, így mindenki bizonyára visz haza valamilyen ötletet, munkamódszert, amit hasznosítani tud. Ezen az ülésen fogalmazódott meg többek között a senior-rendszer mindenáron való erősítésének javaslata és az a gondolat, hogy aki nem tesz a kollégiumi közösségért semmit, azt ki is lehet zárni a kollégiumból.

2.

A vendéglátó intézmények: a Pécsi Orvostudományi Egyetem, a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kihelyezett tagozata, a Tanárképző Főiskola, a Pollack Mihály Műszaki Főiskola, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Tagozata, a konferencia első estjén baráti találkozót rendeztek a résztvevőknek. A második este a Siklósi vár lovagtermében közös vacsorán vettek részt a vendégek.

3.

A konferencia megnyitó ülésén dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszterhelyettes átadta az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetését a konferencia néhány résztvevőjének. Többek között: Kovácsné Györi Idának, az Teleki Blanka Kollégium igazgatójának, Pigniczki Györgynek, a

SZOTE kollégiumi igazgatónak, Dr. Vörös Lászlóné, a Móra Ferenc Kollégium igazgatója miniszteri dicséretben részesült. A kitüntettek a megnyitó ülés után fogadáson látták vendégül.

4.

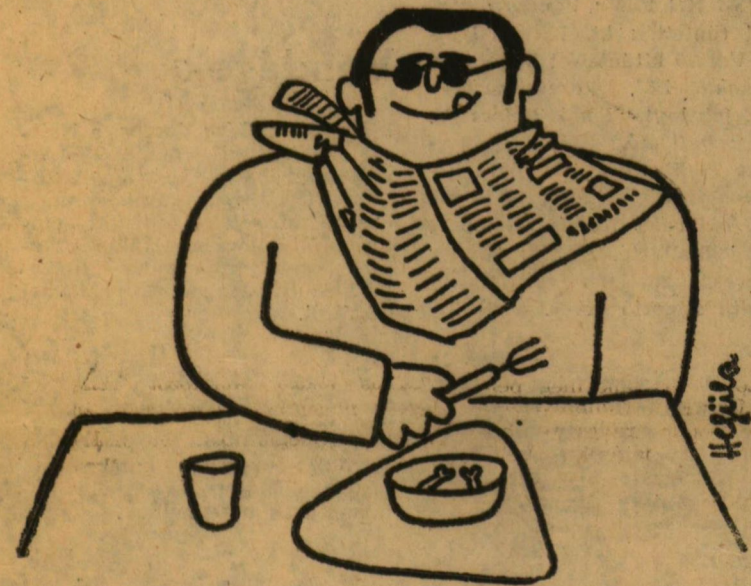
Kollégiumaink diák képviselői is megismerkedtek a Pécsi Orvostudományi Egyetem Diákbizottságának titkárát a művelődésügyi miniszterhelyettes névreszló meghívója invitálta a konferencia elnökségébe. Vályi Zsuzsa, a Móra Ferenc Kollégium Diákbizottságának titkára pedig nyilatkozott a Pécsi Rádióknak és a Dunántúli Naplónak.

5.

Szinte minden szekciósülésen központi kérdésként merült fel a szakkollégiumok problémája. Az „elt” kollégiumtól félt, az elszigeteltség veszélyét látó, ellenző vélemények mellett általában az az álláspont kristályosodott ki — segített ebben a már működő szakkollégiumok képviselőinek beszámolója —, hogy feltétlenül szükség van rá. Ugyancsak mindenhol tárgyalták a kollégiumi közösségi munka egyik nagy gondját, a 2—3 ágyas szobákból álló kollégiumok egyre nagyobb számban való építését. Jól felszerelt szállodák? — a kollégiumok? Ennél több kell legyen! — summázható az egyetemes vélemény. Önmagában a kétágyas kollégiumi-szisztéma nem szüntetheti meg a kollégiumi közösségi munkát, legfeljebb mássá teheti. Ennek módozatait pedig a lehető legsürgősebben ki kell dolgozni.

6.

A háromnapos tanácskozás a szekciósülések elnökeinek beszámolóival ért véget. Összegezve a viták során elhangzottakat ez alkalommal is — akárcsak a legutóbbi veszprémi konferencián — azt állapították meg, hogy ilyen tartalmú és hasznos munkaprogramú összejövetelekre rendkívül nagy szükség van.

— Úgy olvasom, javul a menza.

A szakszervezet jelenti

A Pedagógusok Szakszervezete JATE Szakszervezeti Bizottsága a közelmúltban dr. Rácz Jánosnak, az SZB elnökének vezetésével ülést tartott, amelyen megjelent Vecsernyés János elvtárs, a Pedagógusok Szakszervezete Csongrád megyei Bizottsága titkárhelyettese.

Dr. Rácz János beszámolt a Felsőoktatási Tanács Visegrádon tartott üléséről, ahol többek között megtárgyalták a demokratizmus érvényesülésének kérdését. Ismertette Gosztonyi János miniszterhelyettes és Király Tibor professzor előadásait, különös tekintettel azok felsőoktatási vonatkozásaira.

Ezt követően dr. Harangozó József, az SZB titkára a felsőoktatási intézmények állami és társadalmi szerveinek vezetői részére október 10-én Polinszky Károly miniszterhelyettes által tartott tájékoztató lényegét ismertette. Ezt követően előterjesztette a „Tájékoztató az oktatásügy felülvizsgálatáról szóló párthatározatról és az abból adódó szakszervezeti feladatok meghatározása” című — dr. Szántó Ferencsel közösen készített — tanulmányt. Az előterjesztést vita követte, majd az SZB meghatározta a soron következő szakszervezeti feladatokat.

„A fiatal oktatók helyzete” című — a Pedagógusok Szakszervezete Központi Vezetősége által is kért — tanulmány elkészítésére alakult bizottság vezetőjévé dr. Szántó Ferencet választották. „A testületi demokratizmus érvényesülése” című felmérést dr. Horvaci László elnökökkel együtt vezető bizottság végzi. A Geschek Miklósné által vezetett bizottság megbízást kapott a „Nődolgozók helyzete” egyetemünkön; Az

MSZMP KB határozatából adódó feladataink” című, egy éve elkészített tanulmány alapján hozott határozatok realizálódásának és a jelen helyzetnek a felmérése. Az SZB felkérte dr. Bérczi Imrét, hogy az egyetemen egyre szélesedő brigádmozgalom kapcsán a „Szocialista brigád” cím elnyerésének feltételeit az egyetemi-kollégiumi viszonyok figyelembevételével dolgozza ki.

Az SZB elhatározta továbbá, hogy november végén összehívja a JATE Szakszervezeti Tanácsát. Hozzájárult a Marxista—Leninista Tanszék Szakszervezeti Bizottságának megalakulásához.

Több észrevétel történt a gyakorlatok, tanársegédek és adjunktusok részére terbe vett határozott időre történő munkaviszonyra való áttéréssel kapcsolatban és az SZB úgy határozott, hogy a kérdésről tájékoztatást kér a Pedagógusok Szakszervezete Központi Bizottságtól.

Ezt követően lakásépítési kölcsönökről és egyéb kérelmekről döntött a Szakszervezeti Bizottság.

Utolsó napirendi pontként dr. Weiszné Vincze Irén, az SZB üdülési felelőse beszámolt az 1972. évi üdültekről. Az egyetem dolgozói és családtagjaik közül az 1972. évben szervezett üdültezésben 788-an vettek részt. Ebből SZOT üdültezésen: 71 fő, 263-an üdültek a JATE balatonboglári üdülőjében, 396 fő üdült az SZB által az oktatási társintézményeknél biztosított cseréüdültezés keretében. 58-an vettek részt külföldi szakszervezeti cseréüdültezésben (az NDK-ban, Greifswaldban, illetve erdélyi társasutazáson).

Tanácskozások

A közelmúltban tudományegyetemünkön tartotta ülését az Országgyűlés jogi, igazgatási és és igazságrügyi bizottsága. A központi épületben rendezett tanácskozáson jelen volt dr. Korom Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, igazságrügyi miniszter, dr. Katona Zoltán, a legfőbb ügyész első helyettese, Györi Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára, valamint a magyar jogászat számos országos, megyei és egyetemi tisztségviselője.

A meenyitőbeszéd után dr. Antalffy György egyetemi tanár az országgyűlés jogi, igazgatási és igazságrügyi bizottságának titkára tájékoztatta a résztvevőket a jogászképzés jelenlegi helyzetéről, időszerről kérdéseiről — részletesen elemezve azokat a tapasztalatokat, amelyeket a jogászképzés során tudományegyetemünk Állam- és Jogtudományi Karán szereztek. Kiemelte többek között —, hogy a fő feladat a jogászképzés színvonalának további emelése, a gyakorlattal való kapcsolat szorosabbá fűzése, a módszerek és a szervezeti formák szüntelen finomítása.

Orvostudományi egyetemünk Bőrgyógyászati Klinikáján tudományos ülést rendezett a közelmúltban a Magyar Dermatológiai Társaság. A bőrgyógyászok kétnapos nemzetközi tanácskozásán mintegy 130 hazai és külföldi szakember vett részt. Két témakörben — amelyek a gombás megbetegedések kutatásának és gyógyításának problémáival, illetve gyógyszerterápiás kutatásokkal foglalkoztak — 18 előadás hangzott el. A Poór Ferenc születésének 100. évfordulója alkalmából rendezett tudományos ülésen dr. Simon Miklós klinikaiigazgató egyetemi tanár tartott emlékbeszédet.

A dáciai viaszostáblák szerződései

Pólay Elemér könyve több, mint egy évtizedes kutatómunka — részben már külföldi tudományos fórumokon is megvitatott és véglegesített — eredményeit foglalja össze. A monográfia első nemzetközileg jelentős kísérlet a római jog irodalmában a 131—167 között a római Dácia aranybánya vidékén, Verespatak környékén készült és főképp a múlt században az itteni rég elhagyott aranybánya üregekben talált viaszostáblákra írt, általában szerződéseket tartalmazó okiratok átfogó elemzésére. A császari telepítéspolitikát útján a meghódított Dáciában importált hellenisztikus szokásjog itt érvényesülő elemeinek felderítésére, s az itt alapvetőleg érvényesülő birodalmi jogra gyakorolt hatásnak kimutatására.

A hat részből álló monográfia bevezető részében a viaszostáblák feltárásának és megfejtésének körülményeit, a római hódítás előtti és utáni Dácia rövid történetét, társadalmi-gazdasági viszonyait ismerteti. Jogászai pontossággal elemzi az adás-vételi szerződéseket, a kölcsönszerződéseket, munkabérszerződéseket, továbbá egy társasági szerződést és egy pénztételt tárgyaló szerződést, valamint ezek formái és tartalmi közös sajátosságait s a szerződő felek státuszát. Bizonyítja, hogy bár a szerződésekben általában a római birodalmi jog normái érvényesülnek, szinte valamennyiükben fellelhetők a hellenisztikus szokásjog bizonyos sajátosságai, melynek hordozói a

Dáciába telepített görögök és a hellenisztikus keletől származó népcsoportok voltak.

A munka zárófejezete összefoglaló képet ad a dácia aranybánya vidékét — főleg Dalmáciából idetelepített bányamunkások által lakott bányászfalujának, s a római XIII. ikerlegió tábora melletti polgári települé-

lésnek mindennapi jogéletéről. A mű függeléke közli első ízben valamennyi olvasható latin nyelvű (egy esetben görög nyelvű) szerződés szövegének magyar nyelvű fordítását. A monográfia, melynek új tudományos eredményei a jogtudomány, a jogtörténet, a történettudomány és a szociológia művelői számára egyaránt jól hasznosíthatók, a jogi romanisztika számottevő nyeresége.

KERTÉSZ LÁSZLÓ